

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi meripelastuspalvelusta
annetun lain 11 §:n muuttamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan laajennettavaksi meripelastuspalvelusta annetun lain säännöstä, joka koskee mahdollisuutta antaa vapaaehtoisille meripelastusjärjestöille tehtäviä. Voimassa olevaa säännöstä on tarkoitus muuttaa niin, että järjes-

töille voidaan uskoa meripelastusalan valistus- ja koulutustehtäviä. Esitys liittyy vuoden 1986 valtion tulo- ja menoarvioesitykseen. Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1986.

PERUSTELUT

Hyväksyessään lain meripelastuspalvelusta 8 päivänä kesäkuuta 1982 Eduskunta edellytti, että hallitus selvittää vapaaehtoisten järjestöjen mahdollisen liittämisen säädöksiin meripelastusalan valistus- ja koulutustoimintaan sekä tämän toiminnan aiheuttamien kulujen korvaamisen valtion varoista.

Meripelastuspalvelun suorittamista koskevat järjestelyt nojautuivat ennen meripelastuspalvelusta annetun lain voimaan tuloa sisäasiainministeriön asiasta antamiin ohjeisiin. Voimassa olevan lainsäädännön nojalla viranomaisien tehtävät meripelastuspalvelussa ovat tulleet riittävän yksityiskohtaisesti säännellyiksi. Sisäasiainministeriö on lisäksi vahvistanut 8.2.1985 uusitun meripelastusohjeen, joka sisältää yksityiskohtaisia määräyksiä meripelastuspalvelusta. Meripelastusohjeessa mm määrätään Suomen Meripelastusseura suostumuksensa mukaisesti sovittamaan yhteen meripelastuspalveluun osallistuvien vapaaehtoisten toiminnan. Meripelastusohjeen mukaan kukin meripelastuspalveluun osallistuva viranomainen ja vapaaehtoisjärjestö huolehtii oman henkilöstönsä koulutuksesta. Vesillä liikkuvien yleinen valistustyö on noin 10 vuoden ajan tapahtunut eri viranomaisien ja vapaaehtoisten järjestämin kampanjoin, joiden kustannukset on katettu lahjoituksin. Nämä kampanjat on suunnattu kaikilla vesialueilla liikkuville, jolloin meri-

pelastukseen ja meripelastuspalveluun kuuluvat kysymykset eivät ole tulleet erikseen korostetuiksi. Valtio on budjettivaroin tukenut meripelastuspalvelussa vain Suomen Meripelastusseuran toimintaa. Myönnetty valtionavustukset on käytetty pääasiassa meripelastuskaluston ylläpitämiseen.

Meripelastuspalvelusta annetun lain 11 §:n säännös sisältää mahdollisuuden antaa vapaaehtoisille järjestöille vain meripelastuspalveluun kuuluvia tehtäviä. Säännöksen soveltamisalaa on tarpeen laajentaa koskemaan myös meripelastuspalveluun liittyviä tehtäviä, jolloin merialueella liikkuvien yleinen valistaminen ja meripelastuspalveluun osallistuvien kouluttaminen voidaan tarpeen mukaan uskoa vapaaehtoisille järjestöille.

Vuoden 1986 tulo- ja menoarvioesityksen momentilla 26.97.56 esitetään valtionavustuksen perusteita muutettavaksi niin, että momentin määrärahaa saadaan käyttää valtionapuna Suomen Meripelastusseuralle sekä meripelastusalan järjestöjen koulutus- ja valistustoimintaan.

Pelastuspalvelun valtakunnallinen neuvottelukunta on yksimielisesti suositellut, että meripelastuspalvelusta annetun lain 11 §:n säännöstä muutetaan ehdotetulla tavalla.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

meripelastuspalvelusta annetun lain 11 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaan muutetaan meripelastuspalvelusta 20 päivänä elokuuta 1982 annetun lain (628/82) 11 § näin kuuluvaksi:

11 §

Sisäasiainministeriö voi antaa meripelastuspalveluun kuuluvia tai siihen liittyviä tehtäviä vapaaehtoisten järjestöjen suoritettaviksi. Niistä aiheutuneet kustannukset voidaan valtion tulo- ja

menoarvion rajoissa kokonaan tai osaksi suorittaa tai korvata valtion varoista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986.

Helsingissä 30 päivänä syyskuuta 1985

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Sisäasiainministeri *Kaisa Raatikainen*